



Съпоставително езикознание

СПИСАНИЕ НА СОФИЙСКИЯ УНИВЕРСИТЕТ „СВ. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ“
XLVI, 2021, № 1

СЪДЪРЖАНИЕ

СЪПОСТАВИТЕЛНИ ИЗСЛЕДВАНИЯ

- Елизабет Кумчева – За фалшивите англицизми в българския език и как се
отнася към тях класификацията на Фуриаси 5

ДИСКУСИИ, ОБЗОРИ И НАУЧНИ СЪОБЩЕНИЯ

- Мариана Георгиева – Философия на пунктуацията 18
Борис Вунчев – Темпорални и аспектилни особености на перфекта в но-
вогръцкия език. 29
Nikolay Shindarov – Comparing the EWL and NGSL-S 1.2 vocabulary and its
English profile levels distribution 36
Венелин Николаев – Род и пол в старогръцкия: къде е разликата? 46

РЕЦЕНЗИИ И АНОТАЦИИ

- В. Гешев.* Следистория на българския език: български език на Балканите,
спомени за българско минало, противоречиво и динамично настояще
(Диана Иванова) 64

<i>S. Tsoneva-Mathewson. A Linguistic History of English (Божил Христов)</i>	68
<i>C. Буров. Studia Grammatica Bulgarica (Теодора Рабовянова)</i>	74
<i>М. Йорданова. Морфосинтаксис на прилагателното име в турския език</i> (Ирина Саръиванова)	78
<i>И. Димитрова. Българската картина на света в обучението по български</i> <i>като втори език (Ирина Седакова)</i>	83
<i>Το κοινό λεξιλόγιο της ελληνικής και της τουρκικής γλώσσας</i> (Γалина Брусева)	88
<i>S. Mislovičová, I. Vančová (eds.) Spytovali ste sa (Диана К. Иванова)</i>	93
<i>S. Mislovičová, I. Vančová (eds.) Rozličnosti o slovenčine</i> (Диана К. Иванова)	97
<i>Α. Φιλιάτουρας. Η морфολογική αλλαγή στην ελληνική γλώσσα.</i> <i>Μια σύγχρονη και συνοπτική παρουσίαση (Христина Марку)</i>	100
<i>Koeva, S. (Ed.). Towards a Semantic Network Enriched with a Variety</i> <i>of Semantic Relations (Ekaterina Taromanova)</i>	103

IN MEMORIAM

Стоян Буров – Михаил Виденов (1940–2021)	105
Рени Манова – Радка Василева Влахова-Руйкова (1954–2021)	108

БИБЛИОГРАФИЯ

Соня Бояджиева– Български езиковедски дисертации за 2019 г.	110
Нашите автори в броя	

СОДЕРЖАНИЕ

СОПОСТАВИТЕЛЬНЫЕ ИССЛЕДОВАНИЯ

Елизабет Кумчева – О ложных англицизмах в болгарском языке и их отношении к классификации Фуриасси.	5
--	---

ДИСКУССИИ, ОБЗОРЫ И НАУЧНЫЕ СООБЩЕНИЯ

Мариана Георгиева – Философия пунктуации.	18
Борис Вунчев – Темпоральные и аспектуальные особенности перфекта в новогреческом языке.	28
Nikolay Shindarov – Comparing the EWL и NGSL-S 1.2 vocabulary and its English profile levels distribution.	36
Венелин Николаев – Род и пол в древнегреческом языке: в чем разница?	48

РЕЦЕНЗИИ И АННОТАЦИИ

<i>В. Гешев. Послеистория болгарского языка: болгарский язык на Балканах, воспоминания о болгарском прошлом, противоречивое и динамичное настоящее (Диана Иванова)</i>	64
<i>S. Tsoneva-Mathewson. A Linguistic History of English (Божил Христов)</i>	68
<i>С. Буров. Studia Grammatica Bulgarica (Теодора Рабовянова)</i>	74
<i>М. Йорданова. Морфосинтаксис на прилагателното име в турския език (Ирина Саръиванова)</i>	78
<i>И. Димитрова. Българската картина на света в обучението по български като втори език (Ирина Седакова)</i>	83
<i>Το κοινό λεξιλόγιο της ελληνικής και της τουρκικής γλώσσας (Галина Брусева)</i>	88
<i>S. Mislovičová, I. Vančová (Eds.) Spytovali ste sa (Диана К. Иванова)</i>	93
<i>S. Mislovičová, I. Vančová (Eds.) Rozličnosti o slovenčine (Диана К. Иванова)</i>	97
<i>Α. Φλιάτουρας. Η μορφολογική αλλαγή στην ελληνική γλώσσα. Μια σύγχρονη και συνοπτική παρουσίαση (Христина Марку)</i>	100
<i>Koeva, S. (Ed.). Towards a Semantic Network Enriched with a Variety of Semantic Relations (Ekaterina Taromanova)</i>	103

IN MEMORIAM

Стоян Буров – Михаил Виденов (1940–2021)	105
Рени Манова – Радка Василева Влахова-Руйкова (1954–2021)	108

БИБЛИОГРАФИЯ

Соня Бояджиева – Болгарские языковедческие диссертации за 2019 г.	110
Наши авторы в этом номере	

CONTENTS

CONTRASTIVE STUDIES

Elizabet Kumcheva – On false anglicisms in Bulgarian and the relevance of Furiassi's classification	5
---	---

DISCUSSIONS, REVIEWS AND ANNOUNCEMENTS

Mariana Georgieva – Philosophy of punctuation.	18
Boris Vunchev – Temporal and aspectual peculiarities of the perfect in Modern Greek.	29
Nikolay Shindarov – Comparing the vocabulary of EWL and NSGL-S 1.2 and its levels profile distribution.	36
Venelin Nikolaev – Gender and Sex in Ancient Greek: is there any difference?	46

REVIEWS AND ANNOTATIONS

V. Geshev. Post-history of Bulgarian: Bulgarian on the Balkans, memories of the Bulgarian past, its controversial and dynamic present (Diana Ivanova)	64
S. Tsoneva-Mathewson. A Linguistic History of English (Bozhil Hristov)	68
S. Burov. Studia Grammatica Bulgarica (Teodora Rabovyanova)	74
M. Yordanova. Morphosyntax of the adjective in Turkish (Irina Sarâivanova)	78
I. Dimitrova. The Bulgarian picture of the world in teaching Bulgarian as a second language (Irina Sedakova)	83
To κοινό λεξιλόγιο της ελληνικής και της τουρκικής γλώσσας (Galina Bruseva)	88
S. Mislovičová, I. Vančová (ed.) Spytovali ste sa (Diana K. Ivanova)	93
S. Mislovičová, I. Vančová (ed.) Rozličnosti o slovenčine (Diana K. Ivanova)	97
A. Φλιάτουρας. Η μορφολογική αλλαγή στην ελληνική γλώσσα. Μια σύγχρονη και συνοπτική παρουσίαση (Hristina Marku)	100
S. Koeva (Ed.). Towards a Semantic Network Enriched with a Variety of Semantic Relations (Ekaterina Tarpomanova)	103

IN MEMORIAM

Stoyan Burov – Mihail Videnov (1940–2021)	105
Reni Manova – Radka Vasileva Vlahova-Ruykova (1954–2021)	108

BIBLIOGRAPHY

Sonya Boyadzhieva – Bulgarian linguistics dissertations for the year 2019	110
Contributors to the volume	

ТЕМПОРАЛНИ И АСПЕКТУАЛНИ ОСОБЕНОСТИ НА ПЕРФЕКТА В НОВОГРЪЦКИЯ ЕЗИК*

Борис Вунчев

Софийски университет „Св. Климент Охридски“

В данной статье представлен краткий обзор важнейших темпоральных и аспектуальных особенностей современного новогреческого перфекта, которые продемонстрированы посредством его сочетаемости или несочетаемости с определенными темпоральными и аспектуальными наречиями. Основные выводы таковы: перфект в новогреческом языке – это грамматализованная возможность обобщения прошлой ситуации с точки зрения момента речи. Он является неактуальным, так как не используется для введения новой информации и, следовательно, не относится к нарративным категориям, так как не употребляется для описания последовательных, целостных событий, произошедших в прошлом. Однако новогреческий перфект имеет одну необычную особенность, а именно способность комментировать не-целостные ситуации, т.е. ситуации, которые представлены как неограниченно повторяющиеся в прошлом (имперфективный фокус), несмотря на то, что застывшая форма основного глагола аналитических форм перфекта в новогреческом языке является перфективной.

The aim of the current article is to review the most significant temporal and aspectual features of the Modern Greek perfect and showcase their compatibility or incompatibility with certain temporal and aspectual adverbials. The basic conclusions can be summarized as follows: the perfect in Modern Greek is a grammaticalized resource for summing up a situation which is perceived as past from the reference point of the moment of speaking. It is non-actual since it is not used for introducing new information, hence non-narrative as it is not used for describing subsequent, whole events in the past. The perfect in Modern Greek possesses one extraordinary peculiarity – it is used for commenting on non-holistic situations, i.e., situations represented as repetitive in the past (imperfective focus), although the fossilized form of the basic verb in the analytical perfect forms in Modern Greek is perfective.

Ключови думи: новогръцки език, перфект, аспектуални и темпорални характеристики, аспектуални и темпорални адвербиали.

Keywords: Modern Greek, perfect, temporal and aspectual characteristics, temporal and aspectual adverbials.

* Настоящата публикация е осъществена в рамките на научноизследователския проект на тема *Балканските езици като еманация на етно-културната общност на Балканите (типология на глагола)*, финансиран от Фонд „Научни изследвания“ към МОН с договор за финансиране на научноизследователския проект № ДН 20/9/11.12.2017 г.

1. Морфологични особености на новогръцкия перфект

Новогръцкият перфект (заедно с плусквамперфекта и бъдещето предварително) в новогръцки (нататък НГЕ) представлява аналитична глаголна форма с два противоположно маркирани по вид компонента: спрегната глаголна форма на глагола *έχω* ‘имам’, който е дефективен и има само имперфективни форми, и една фосилизирана (неспрегната) форма на основния глагол, която винаги е маркирана за свършен вид: *έχω διαβάσει* ‘чел съм’. Тази двойствена форма определя особеното място на новогръцкия перфект, който е характеризираан ту като минало глаголно време, ту като сегашно глаголно време, ту като форма за отделен, „перфектен“ глаголен вид¹.

2. Темпорални особености на новогръцкия перфект

В темпорален аспект перфектът изразява предходност спрямо момента на говорене (нататък МГ) на описваната ситуация, който МГ представлява и темпоралната му граница². Новогръцкият перфект обаче не може да се комбинира в едно изказване с адвербиали, означаващи точния момент във времето на описваната ситуация. Като цяло адвербиалите, които съпровождат перфекта, не могат да имат никакъв темпорален контакт със ситуацията, за която става дума. Така перфектът в НГЕ не се съчетава с адвербиали като *χτες* ‘вчера’, *λέρσι τέτοια ελοχή* ‘миналата година по същото време’, които локализируют период на случване на ситуацията, изрично изключващ МГ, както и адвербиали, локализиращи точен момент, разположен в миналото спрямо МГ³:

**Έχει έρθει* στις 5 η ώρα.

**Дошъл е* в пет часа.

Перфектът в НГЕ също така не може да се употреби за локализиране на ситуацията много близо преди МГ или много близо след МГ. Тази особеност може да се установи при проверка на съчетаемостта му с адвербиали с подобна темпорална референция в сравнение с формите за аорист.

В първия случай перфектът не се съчетава с адвербиали, поставящи ситуацията в минал план, но съвсем малко преди МГ, като в тези случаи са възможни само форми за аорист:

¹ Вж. например Велудис (Βελοόδης 2010α: 46) и Vunchev/Вунчев 2007: 46, бел. 30. Обзор на основните темпорални, аспектиални и прагматически аспекти на новогръцкия перфект, както и на диахронното му развитие предлага Мозер (2003).

² Σετάτος 1984: 113.

³ В случая предходността в значението на адвербиала не се налага от собствената му семантика, а от миналата референция на самия перфект. Казаното тук, разбира се, не означава, че перфектът може да означава продължителност на ситуацията, водеща от минал момент до МГ, вж. и по-долу.

**Τώρα έχω καταλάβει.* (перфект)

**Сега съм схванал.*

Τώρα κατάλαβα. (аорист)

Сега схванах.

Втората несъвместимост на перфекта в НГЕ се илюстрира с употребите на аорист за непосредствено предстоящо непосредствено случване на (моментна) ситуация, която се представя от говорещия като толкова сигурна, че се изразява с аористни форми, т.е. като вече случила се⁴, ⁵:

„Θα μου φέρεις ένα χυμό βύσσινο;», του είπε και οι ματιές τους συναντήθηκαν. «Εννοείται! *Έφτασε* αμέσως!», της είπε και της χάρισε ένα χαμόγελο. (аорист)

„Ще ми донесеш ли и един сок от вишня?“ – ѝ рече и погледите им се кръстосаха. „Разбира се! *Идва веднага!*“, – ѝ каза и ѝ подари една усмивка.

Срв. с **εχει φτάσει* αμέσως!» (перфект)

**стигнал е веднага!*

Перфектът в НГЕ не допуска и задаването на точен времеви предел за завършване на ситуацията и по тази причина не се комбинира с адвербиали, изразяващи крайната точка на даден времеви отрязък от типа *μέχρι το βράδυ* ‘до вечерта’, *μέχρι το πρωί* ‘до сутринта’, или с адвербиали, които посочват точен времеви отрязък с начална и крайна точка от типа *από... μέχρι...* ‘от... до...’, като в тези случаи е възможен само аорист, който локализира времевия отрязък изцяло в миналото:

Οι έρευνες συνεχίστηκαν μέχρι το βράδυ. (аорист)

Обиските *продължиха до вечерта.*

**Οι έρευνες έχουν συνεχιστεί μέχρι το βράδυ.* (перфект)

*Обиските *са продължили до вечерта.*

Στο 4ο Συνέδριο της Δημοκρατικής Αριστεράς, *το οποίο διεξήχθη από τις 5 μέχρι τις 7 Ιουνίου 2015*, ο Θανάσης Θεοχαρόπουλος εξελέγη πρόεδρος του κόμματος, *συγκεντρώνοντας το 52,88% των ψήφων.*

На Четвъртия конгрес на Демократичната левица, *който се проведе от 5 до 7 юни 2015 г.*, Танасис Теохаропулос бе избран за председател на партията, *събирайки 52,88% от гласовете.* (аорист)

⁴ Вж. Дзардзанос (Τζάρτζανος 1996: 273) и Сетатос (Σετάτος 1984: 104).

⁵ Сетатос (Σετάτος 1984: 103), коментирайки тази несъвместимост на перфекта, казва че той не изразява ситуации, които принадлежат към МГ, но в случая това не е съвсем точно: в изказването *τώρα κατάλαβα* ‘сега схванах’ говорещият не твърди, че ситуацията се случва едновременно с МГ, защото тя е минало събитие и не може и да съвпадне с МГ, а се случва непосредствено преди МГ, толкова близо, че се локализира във времето с адвербиал, който включва и МГ.

Срв. с *[...] το οποίο έχει διεξαχθεί από τις 5 μέχρι τις 7 Ιουνίου 2015.
(перфект)

*[...] който се е провел от 5 до 7 юни 2015 г.

Причината за несъвместимостта на перфекта в НГЕ с подобни адвербиали е, че перфектните форми локализируют ситуацията в неопределен момент в миналото с цел коментиране на релевантността на ситуацията в МГ, а не служат за локализиране на ситуацията в минал момент спрямо МГ с цел описването ѝ като цялостна към МГ, каквато е функцията на аориста (вж. и по-долу). Перфектът обаче се съчетава свободно с адвербиали, които обозначават началото на времеви отрязък, след което начало и в някакъв неопределен момент се локализира ситуацията, изразена с перфект:

Η Σίλλα έχει μεγαλώσει ορατά από πέρσι, έχει σοβαρέψει κι άλλο.

Силия е пораснала видимо от миналата година, станала е още по-сериозна.

3. Аспектуални особености на новогръцкия перфект

Чисто аспектуалните характеристики на новогръцкия перфект са идентични с тези на аориста. Перфектът в НГЕ е част от перфективната семантика, т.е. гледа ситуацията отвън, при което тя е видима в своята цялост. Особеното при перфекта е допълнителната информация, която той предава и която не е налична при употреба на аористни форми. Перфектът, подобно на аориста, изразява ситуации, които се представят като завършени, цялостни към момента на говорене. Докато аористът обаче просто упоменава ситуацията, употребата на перфектни форми има „добавена стойност“, която се изразява в личното отношение на говорещия спрямо информацията около самата ситуация:

Έχει πεθάνει ο εθελοντισμός, υπάρχει μόνο ο επαγγελματισμός. (перфект)

Доброволчеството е умряло, налице е само професионализмът.

В горното изказване перфектната форма говорещият подчертава последствията от случването на ситуацията ‘умря доброволчеството’, което последствие е основа за твърдението в последващото изказване, обозначаващо състоянието на нещата към МГ: ‘налице е само професионализмът’. Замяната на перфекта с аорист:

Πέθανε ο εθελοντισμός, υπάρχει μόνο ο επαγγελματισμός. (аорист)

Доброволчеството умря, налице е само професионализмът.

би премахнала този допълнителен семантичен оттенък и връзката между двете ситуации, описвани в изречението, би се разкъсала, защото аористната форма поставя ясна разграничителна линия на последователност и липса на контакт между първата и втората ситуация.

Тези два примера илюстрират две ключови взаимно свързани характеристики на перфекта в сравнение с аориста: неактуалност и ненаративност. Неактуалността на перфекта се състои в това, че той не се използва за въвеждане на нова информация, на новина, а за изразяване на ситуации, които са стара информация и се коментират към МГ. По тази причина перфектът е и ненаративен и не се използва за описание на последователни, цялостни събития в миналото (наратив): това е изключителна функция на аориста:

Αναψε το φως και *κοίταξε* τον Έρνεστ που ήταν ξαπλωμένος δίπλα της. (аорист)

Включи лампата и *погледна* Ернест, който лежеше до нея.

Тази особеност предопределя несъвместимостта на перфекта с адвербиали, маркиращи предходност или следходност на една ситуация спрямо друга:

Όταν μπήκε το ταγκ, *ήμουν*α κολλητά στην πύλη. (аорист)

Κοгато *влезе* танкът *бях* *прилепен* за портала.

**Όταν έχει* *μπει* το ταγκ, *ήμουν*α κολλητά στην πύλη. (перфект)

**Κοгато* *е* *влязъл* танкът *бях* *прилепен* за портала.

Определени семантични аспекти на перфекта в НГЕ могат да бъдат извлечени и от ограниченията за транспозитивните му употреби. Обобщението на тези ограничения предлага Сетатос (1984: 107–109). От тях ще открием следните:

1. Перфектът не се употребява вместо сегашно време, когато то изразява генеричност, защото всевалидността на ситуацията изисква тя да е едновременно с всеки един МГ, а перфектът не може да изразява събитие, едновременно с МГ, и вместо историческо сегашно време, защото то представлява наратив, а перфектът няма наративни функции.
2. Перфектът не може да се употребява вместо имперфект при изразяване на една процесна ситуация в нейното протичане във времето, защото перфективната семантика на перфекта блокира възможността за поглед отвътре спрямо ситуацията (имперфективен ситуационен фокус):

Ενώ έτρεχε / **έχει* *τρέξει* προς το σημείο ακούστηκε και δεύτερη έκρηξη.

Докато тичаше / **е тичал* към мястото се чу и втора експлозия.

Според М. Сетатос перфектът не се употребява транспозитивно вместо аорист, когато ситуацията е събитие, т.е. промяна на състоянието и следователно предполага настъпването на ново състояние. Навлизането в новото състояние на усещане за глад (= ‘гладен съм’) би трябвало да може да се изразява единствено с аористни форми:

Πείνασα (= гладен съм и в момента) / **έχω* *πεινάσει*, δεν πάμε;

Огладних / **огладнял* съм, няма ли да вървим.

Езикова ситуация в НГЕ обаче показва, че вероятно под влияние на функцията на перфекта да изразява текущ интерес към МГ спрямо случването на дадена ситуация подобни транспозитивни употреби на перфекта се срещат, процес, който маркира навлизането на перфекта в едно семантично поле, резервирано по принцип за аориста:

Η εικόνα έχει κάτι κρεμώδες, σχεδόν μου 'ρχεται να τη φάω... ή απλώς έχω πολλή ώρα στην έκθεση και έχω πεινάσει. (перфект)

Картината има нещо кремообразно, почти ми иде да я изям... или просто стоя доста време на изложбата и съм огладнял.

М. Сетатос отбелязва и редица възможни транспозитивни употреби на перфекта:

1. В конкуренция със сегашно време при резултативно или „цитиращо“ значение: то λέει το Ευαγγέλιο – то έχει πει το Ευαγγέλιο ‘казва го евангелието’ – ‘казало го е евангелието’.
2. В конкуренция с имперфект при неограничена повторителност или кратка продължителност: έγραφε συχνά διηγήματα – έχει γράψει συχνά διηγήματα ‘пишеше често разкази’ – ‘писал е често разкази’.
3. Вместо плусквамперфект при изразяване на предходност спрямо МГ, като плусквамперфектът изразява предходност спрямо момент в миналото: то είχες διαβάσει αυτό; (плусквамперфект) – то έχεις διαβάσει αυτό; (перфект) ‘беше ли го чел това?’ – ‘chel ли си го това?’.

Както вече отбелязах, перфектът не може да се конкурира с имперфекта при изразяване на процесност в миналото, но видно от горния анализ на М. Сетатос той има конкурентната употреба вместо имперфект и в комбинация с адвербиали за неограничена повторителност в плана на миналото:

Έχει παραδεχτεί ότι πού και πού έχει παρεκκλίνει από τις διαταγές της συζύγου.

Признал е, че от време на време се е отклонявал от разпорежданията на съпругата.

Η Σαουδική Аραβία έχει συχνά δηλώσει ότι δε θα επιτρέψει «παρεμβάσεις στα εσωτερικά της».

Саудитска Арабия често е декларирала, че няма да позволи „намеси във вътрешните ѝ работи“.

4. Изводи

Перфектът в НГЕ може да бъде определен като граматикализирана възможност за обобщение на минала ситуация от гледна точка на МГ. Тази характеристика обикновено се обозначава с термина „текущ интерес“ (current relevance⁶). В този смисъл перфектът има една особена

⁶ Βελούδης 2010β: 304, Σετάτος 1984: 113.

„аспектуална“ семантика, при която една цялостна в миналото ситуация (обикновено изразявана с аорист) се представя в МГ с оглед на факта на случването ѝ и последствията от него. Освен това перфектът може да коментира и нецялостни ситуации, т.е. представяни като неограничено повторителни в миналото спрямо МГ и обикновено изразявани с имперфект. Така перфектът излиза извън обичайната система на глаголните времена и глаголните видове и се превръща в един дискурсен инструмент за изтъкване на резултата и / или наличието на дадена минала ситуация към МГ. В този смисъл е и класическото определение на перфекта на Я. Велудис, който го характеризира като *метаезиков инструмент* за описване на действителността⁷.

REFERENCES/ БИБЛИОГРАФИЯ

- Βελούδης, Γ. 2010α: Ρηματικές κατηγορίες. – Στο: Βελούδης, Γ. *Από τη σημασιολογία της ελληνικής γλώσσας. Όψεις της 'επιστημικής τροπικότητας'*. Θεσσαλονίκη: Ινστιτούτο Νεοελληνικών Σπουδών, 16–47.
- Βελούδης, Γ. 2010β: Ο μεταγλωσσικός χαρακτήρας του παρακειμένου: παρακείμενος Α'. – Στο: Βελούδης, Γ. *Από τη σημασιολογία της ελληνικής γλώσσας. Όψεις της 'επιστημικής τροπικότητας'*. Θεσσαλονίκη: Ινστιτούτο Νεοελληνικών Σπουδών, 298–317.
- Vunchev, B. 2007. *Aspektualnite harakteristiki v novogratskiya ezik – sredstva za izrazyavane i semantika*. Sofiya: UI „Sv. Kliment Ohridski“ [Вунчев, Б. 2007. *Аспектуалните характеристики в новогръцкия език – средства за изразяване и семантика*. София: УИ „Св. Климент Охридски“].
- Τζάρτζανος, Α. 1996. *Νεοελληνική σύνταξις (της κοινής δημοτικής). Τόμος Α'*. Θεσσαλονίκη: Κυριακίδης.
- Moser A. 2003. Tense, Aspect and the Greek Perfect. In: A. Alexiadou, A., M. Rathert & A. von Stechow (eds.). *Perfect Explorations*. Berlin: Mouton de Gruyter, 235–252.
- Σετάτος, Μ. 1984. Ο Παρακείμενος στην Κοινή Νεοελληνική. – *Μελέτες για την ελληνική γλώσσα*, 4, 1983, 101–113.

⁷ Βελούδης 2010β: 298, 307–308.